

“ Άλλο να ξέρεις μπάλα και άλλο να καταλαβαίνεις ποδόσφαιρο

Ένα πολύ καλά τοποθετημένο και μελετημένο άρθρο που αξίζει να διαβάσουν οι αναγνώστες των αθλητικών μας σελίδων «ψαρέψαμε» στον θαυμαστό κόσμο του διαδικτύου που αναλύει την φιλοσοφία του ποδοσφαίρου, που στον 21ο αιώνα που διανύουμε έχουν αλλάξει πολλά στην δομή και την λειτουργία του και έτσι όπως εξελίσσεται παίζεται όλο και πιο πολύ με το μυαλό και λιγότερο με τα πόδια.

Πάνε περισσότερα από 40 χρόνια από τότε που ο αείμνηστος Ερνστ Χάπελ είχε υποστηρίξει πως τον καλό ποδοσφαιριστή τον ξεχωρίζεις από το μυαλό και όχι από τα πόδια! Για τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70 πχούσε περιέργα, αλλά δεν είναι λίγοι αυτοί που το επανέλαβαν από τότε. Στις μέρες της ποδοσφαιρικής επανάστασης του Total Football ο Χένες Βαϊσβάιλερ, δημιουργός της καταπληκτικής Γκλάντμπαχ, με μαέστρο το Νέτσερ και σέντερ φορ τον (τωρινό τεχνικό της Μπάγερν) Γιουπ Χάινκες, επέμενε πως τις έξυπνες ομάδες τις αντιλαμβάνεσαι από το αν τρέχει η μπάλα ή οι παίκτες! Σε ένα ποδόσφαιρο που ολοένα γίνεται και πιο δυναμικό, είναι όαση να βλέπεις ομάδες να μπορούν, σε πάρα πολύ ψηλό τέμπο, να παίζουν καλά και να σκέφτονται ταυτόχρονα. Ακούγεται απλό αλλά δεν είναι. Ένας παίκτης που κάποτε δούλεψε δίπλα στον Βαλερί Λομπανόφσκι, στη Ντιναμό Κιέβου και την εθνική Σοβιετικής Ένωσης καταπλήσσοντας στη δεκαετία του 80, ο Σεργκέι Μπάλτατσα είχε δώσει μία συνέντευξη, πριν μερικούς μήνες, εξηγώντας γιατί το μυαλό είναι το σπουδαιότερο πράγμα στο ποδόσφαιρο. Ο Μπάλτατσα, πλέον, εργάζεται ως διευθυντής σε ποδοσφαιρική ακαδημία στο Λονδίνο και, επειδή έτσι έμαθε να εκπαιδεύει τον εαυτό του στο Κιέβο, είναι πολύ χρήσιμος σε ομάδες που έχουν την ίδια φιλοσοφία. «Το μυαλό είναι δέκτης και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται. Υπάρχουν παίκτες που ξέρουν καλή μπάλα, αλλά είναι χρήσιμοι μόνο όταν την έχουν στα πόδια τους», λέει ο Ουκρανός και βρίσκει σύμμαχο ένα Βέλγο τεχνικό τον Μισέλ Μπράουνιξ που, κυρίως, δουλεύει με νεαρούς ποδοσφαιριστές. Βασισμένος στη λογική πως το μυαλό είναι ταχύτερο τουλάχιστον 1000 φορές από ένα υπολογιστή, ο Βέλγος προπονητής προπονεί τους παίκτες του με στόχο να εκμεταλλευτούν σε «σκληρού δίσκου» επιδέξιο και ευφυή διαφήμιση για τον συνεργαστεί μαζί του υπάρχει. Ο 25χρονος μπορούσε να σουτάρει να δουλεύει με τον -όταν έφυγε από τη αριστεροπόδαρος! Η λογική του αναφορ το ποδόσφαιρο μόν θα αυξηθεί αν κατα παίκτη» εξηγεί. Για ξεκινούν απλά και σύνθετες για τους την αυτοσυγκέντρου τους παίκτες να αποκτήσουν καλύτερο ορισμένες άλλες κατά τη διάρκεια α Η λογική του, όπως πως όποιος θέλει να ποδοσφαιριστές θα ανταγωνισμό. «Φτι να παίζουν για τη πάνω από όλα θα π ότι η μάθηση είναι

στους αγώνες», τόνισε. Για αυτό τον λόγο ακόμη και στις ακαδημίες της υπ' αριθμόν ένα ομάδας στον κόσμο στο ζήτημα μαζικής παραγωγής παικτών, που είναι ο Αγιαξ, στις πολύ μικρές ηλικίες δεν μετράνε τα γκολ στα παιχνίδια! Ένας άλλος προπονητής που πιστώνεται μερικούς από τους πιο σημαντικούς παίκτες που έβγαλε η Μασία στη Μπαρτσελόνα, ο Ροδόλφο Μπορέλ έχει ακριβώς την ίδια φιλοσοφία. Ο Καταλανός, που εδώ και τρία χρόνια δουλεύει στις ακαδημίες της Λίβερπουλ, λέει πως οφείλει όποιος δουλεύει με μικρά παιδιά να δημιουργήσει ολοκληρωμένες προσωπικότητες που ακόμα και αν αποτύχουν να σταδιοδρομήσουν επαγγελματικά στο ποδόσφαιρο, να έχουν επιτυχημένη καριέρα έξω από αυτό! Πόσοι από τους δικούς μας τεχνικούς που ασχολούνται με τις ακαδημίες και τις ηλικίες κάτω των 15 ετών, έχουν έστω και στο ελάχιστο αυτή την φιλοσοφία; Για να επανέλθουμε στο πώς λειτουργούν οι Βέλγοι, για να μην κάνουμε άτοπες συγκρίσεις για την Ελλάδα με τον Αγιαξ, την Μπαρτσελόνα την Γερμανία ή την Αγγλία, ο Μπράουνιξ προπονεί 70 παιδιά ηλικίας 12-19 ετών, τα οποία ανήκουν σε ομάδες το και έχουν επιλεγεί από τη β ποδοσφαίρου. Τα συγκεκριμ σε συγκεκριμένο σχολείο εξ ενώ ιδιαίτερη βαρύτητα δίνε σπουδές τους. Μάλιστα, όπο

σχολείου, τα αποτελέσματα του 80% των παιδιών που δουλεύουν σε αυτή την ακαδημία ξεπερνούν τον μέσο όρο της βαθμολογίας των συνομηλίκων τους! Ο Αρσέν Βενγκέρ και ο τρόπος λειτουργίας της Αρσεναλ (η οποία έχει δημιουργήσει και ελίτ καμπί στη χώρα μας στο Λουτράκι με χρηματοδότηση απευθείας από το Λονδίνο) παραμένει ένας από τους πιο σημαντικούς. Ο παίκτης πρέπει να φτάνει σε ένα σημείο που να μην ξεχωρίζεις το ποιο πόδι είναι το καλό. Ο Ρόμπιν Φαν Πέροι αποτελεί τη κλασικότερη περίπτωση παίκτη που πήγε στα χέρια του Βενγκέρ με ένα μόνο πόδι, το αριστερό και δούλεψε τόσο πολύ που πιά σκοράρει με την ίδια άνεση με το δεξί! Και, φυσικά, το σημαντικότερο πράγμα που αντιλαμβάνεσαι βλέποντας τους παίκτες που ξεπετάνονται από τις οργανωμένες ακαδημίες, είναι η τακτική τους πληρότητα. Αρκεί να δει κάποιος μέσα από το γήπεδο μία φορά τη Μπαρτσελόνα για να καταλάβει πόσο διαφορετικά κινούνται στο χώρο αυτοί που έχουν βγει από τις ακαδημίες της όπως ο Τοάβι, ο Ινιέστα, ο Μπουσκέτς σε αντίθεση με τον Άλβες -για παράδειγμα-

Ο ΡΙΝΟΥΣ ΜΙΧΕΛΣ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΤΟ 1966 (!) ΕΙΧΕ ΜΙΛΗΣΕΙ ΓΙΑ ΠΑΙΚΤΕΣ ΓΡΗΓΟΡΟΥΣ ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΠΙΟ ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΦΤΕΡΑ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ! ΟΠΩΣ ΕΛΕΓΕ, ΜΑΛΙΣΤΑ, ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ «ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΜΠΑΛΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ»

